

Pismo młodzieży świetlicowej miasta Katowic.

Ne 3.

LISTOPAD — GRUDZIEŃ 1932 ROK

Rok I.

PÓTY SERCA, PÓKI ŚPIEWU!

I słusznie! „Człowiek bez serca”, złośliwy, przewrotny, mało kulturalny nie lubi śpiewu, nie śpiewa, z ust jego nigdy nie spłynie słowo miękkie, ciepłe.. Nie patrzy nigdy „oczyma duszy”, nie go nie wzruszy, nie roztkliwi. Spoziera na innych nieufnie z pogardą. Jest wiecznie niezadowolony a dla innych cierpki, zimny. Nie ma w nim bowiem serca...

Człowiek kochający pieśń, muzykę odznacza się kulturą uczuć, inteligencją patrzenia w dusze bliźnich. Cechuje go radość życia, wiara w piękno. I czy to będzie w dniu wesela, czy smutku, nie-

dostatku, pieśni jego nie zdławi żaden wrogi powiew. Jest mu przyjaciółką i niewyczerpanym nigdy źródłem ciepła i zadowolenia.

Śpiew w świetlicy winien zatem również znaleźć należne miejsce i to nie tylko jako westchnienie świąteczne, ale w formie stawy codziennej. Wynikać powinien nie z nakazu, ale z potrzeby wygrania się tego instrumentu, jakim w każdym człowieku jest serce. Pieśń rozbudzona w gromadzie umilać nam winna ciężkie dni, by nie tylko „zapomnieć co boli”, ale wnieść w nasze szeregi radość

życia, zadowolenie z gromadnego współżycia i chęć wspólnych czynów. Co śpiewać, zbytecznem tu dowodzić. Pieśń narodowa, pieśń ludowa, pieśń śląska da nam przebogaty repertuar, wolny od pustych kasarnianych porykiwań, czy zapożyczonych a obcych nam melodj.

By ułatwić dobór piosenek i znajomość tekstu zapoczątkowujemy pod po-

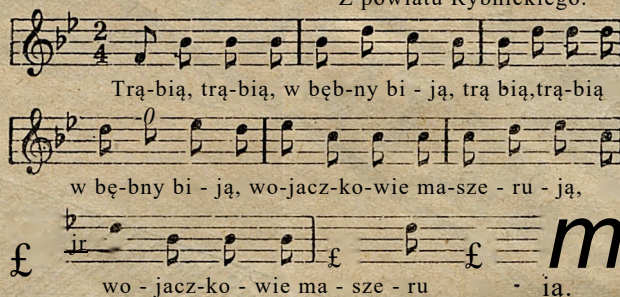
wyżej podaną rubryką „Póty serca, póki śpiewu“ cykl piosenek, które w świetlicy mają być pielęgnowane. Dobierać będziemy zwłaszcza melodje mniej znane a jednak godne przywrócenia ich na forum życia zbiorowego.

A zatem do dzieła! Chcemy w świetlicach więcej ciepła, więcej śpiewu!

„Świetliczanin“.

Jrąbią, trąbią, w bębny biją...)*

Z powiatu Rybnickiego.

1. *Trąbią, trąbią, w bębny biją*
Wojackowie rjaszerują.

2-*Teżci by ja rjaszerował,*
ędyby mi konia siodłał.

3. *Starsza siostra usłyszała,*
Jjoniczka mu osiodlała.

4. *JJ ta druga szablę dała,*
JJ ta trzecia zaplakala,

5. *jYie opłaćcie, siostry, brata,*
Przyjadę ja za trzy tata.

6. *Już trzy lata pomijają,*
Siostry brata wyglądają.

7. *JJ on leży w szczeryrrj po/u,*
Jt główeczka na kamieniu.

8. *JJ koniczek wedte niego,*
ęrzebie nóżką, żaluje go.

9. *Wstawaj panie, wstawaj qie też!*
Jjawaleś mi siano, owies.

10. *Teraz nie dasz ani sieczki*
Stoję w krwi już pod kosteczki!

*) Według zbioru Rogera.

CZEM DLA NAS JEST ŚWIETLICA?

List Promyka do koleżanki").

Szanowna Koleżanko!

Dowiedziałam się niedawno od Ciebie, że pragniesz poświęcić się naszej idei świetlicowej. Bardzo to pięknie! Ale może jeszcze nie wiesz o warunkach naszej pracy i zadaniach, jakie sobie za cel stawiamy. Otóż spieszę nakreślić Ci parę słów o tem. Bo napewno nie jedna z Two-

ich koleżanek, posłyszawszy wyraz „świetlica“, będzie takową uważała jedynie za przybytek wesołej zabawy.

*) List ten został nadesłany na „konkurs napisania czegoś dla Świetliczanina“, który zorganizowano w świetlicy żeńskiej, u Promyków. List zdobył pierwsze miejsce w konkursie.

A że tak nie jest, już sama nazwa na to mówi. — Świetlica, to niby światło, które przez swoje dzielne pracowniczki ma ślać wokół promienie miłości, czynu, zgody a przede wszystkim solidarności. Ma nas oświecać, urabiać etycznie i społecznie, tak, by każda z nas stała się przykładem prawdziwej obywatelki naszej kochanej Polski.

A jakżeż można to osiągnąć? — zapyta może która z niedowierzających Jak np. miłość może rozkwitać wśród nas? Ot prosto! Każda pomaga swej koleżance, gdy ta niedomaga w swej pracy. Tym sposobem rodzi się wdzięczność, a ta już kryje w sobie miłość. Miłość zaś budzi chęć czynu, zgody, a temsamem wprowadza nas w życie etyczne, głębsze. Czyż to nie poemat życia? Ucząc się tego w świetlicy, staramy się to samo wypełniać nazewnątrzą tejże,, w życiu prywatnem, społecznem, obywatelskiem. A jak przygotowujemy się do życia społeczne-

go? — Mamy wykłady o życiu narodowem, poznajemy w pogawędkach i inne kraje. O wszystkim wogóle, co każda z nas ma wiedzieć, o życiu, o jego potrzebach, wymaganiach i t. d. Mamy własny samorząd. Czyż to nie interesujące? Wiedz, że świetlica, to szkoła obywatelska, szkoła, z której wychodzą obywatelki w prawdziwym tego słowa znaczeniu. No i — nadmieniam wkońcu — że wszyscy uczymy się tu języków obcych, haftu, muzyki, co tylko kogo interesuje może się u nas tego swobodnie wyuczyć! I czy Ci się to nie podoba? Z pewnością — tak! A czy bawimy się? — No, my młode, nie miałybyśmy się bawić? Tańczymy, śpiewamy, aż hej, Po pracy musi być i zabawa.

Kończę, no i życzę Ci powodzenia w tej pracy.

Twoja koleżanka

Anna Siwcówna.

PEWNY WYBÓR.

GDY GŁOWA Z SERCEM, CIAŁO Z DUCHEM W SPORZE

CIĄGNĄ W RÓŻNE STRONY, WTEDY W WYBORZE

SWOIM NIE CHYBISZ, GDY NIE POWOLNIEJSZĄ

SOBIE OBIERZESZ DROGĘ, LECZ TRUDNIEJSZĄ.

K. Damroth (Czesław Lubiński).*

*) Jeden z najwybitniejszych poetów śląskich.

KAŻDY NUMER „ŚWIETLICZANINA” WINIEN BYĆ ZAPŁACONY

DRUGI CYKL MIĘDZYŚWIETLICOWYCH WYKŁADÓW DLA BEZROBOTNYCH.

Wykłady międzyświatlicowe dla bezrobotnych prowadzone przez Komisję Światlicową, w okresie przedwakacyjnym wykazały zarówno swą popularność, jakoteż i duże walory oświatowe.

Przyjęte przez bezrobotnych z jaknajwiększą życzliwością skończyły się ogólnem życzeniem, by w okresie powakacyjnym uruchomić je ponownie a program rozszerzyć. Czyniąc zadość tym życzeniom Komisja Światlicowa uruchomiła 17 października drugi cykl wspomnianych wykładów i to w znacznie rozszerzonym zakresie.

Prócz dotychczas stosowanych wykładów z przyrody, prawa, historii, zagadnień gospodarczych, oświatowych, uwzględnione zostały w programie wykłady z piśmiennictwa, zagadnień ustrojowych, wychowawczych i higieny. Kurs trwać

będzie 6 miesięcy. Zajęcia odbywają się w poniedziałki, środy i piątki, każdorazowo po 2—3 godziny. Dobór prelegentów, którzy pracują bezinteresownie, jak najlepszy. Kółko oświatowe, czytelnia, biblioteka i wycieczki mają uzupełniać program kursu. Organizację wśród uczestników życia kulturalno-towarzyskiego objęło „kółko uczestników”, w skład którego wchodzi takie sekcje, jak kółko oświatowe, sekcja teatralna, wycieczkowa, biblioteczna.

Frekwencja na kursie dotychczas zadawalniająca. Na 120 zapisanych uczęszcza przeciętnie 70 do 100 osób. Lokal kursów (aula męskiej szkoły wydzielonej) uzyskano bezpłatnie dzięki Magistratowi m. Katowic.

w. s.

Z wycieczki uczestników wykładów międzyswietlicowych do Ojcowa i Krakowa*).

*) Zobacz artykuł w 2 n-rze „Świetliczanina”, oraz rubrykę czy, wiecie, że...

POSIADAMY WŁASNĄ MIĘÓZYŚWIETLICOWĄ ORKIESTRĘ MANDOLINOWĄ.

Życie świetlicowe bez muzyki i śpiewu, to jak mieszkanie bez ludzi, skrzypce bez strun.

Z podobnego założenia wychodziła Komisja Świetlicowa organizując orkiestrą międzyswietlicową. A że plan udał się dowodzi o tem, że wśród świetliczan jest dużo ludzi muzykalnych. Zorganizowali się więc szybko i to pod nazwą „Sekcja Muzyczna Koła uczestników wykładów międzyswietlicowych”¹¹. Kierownikiem tejże został p. Bonk,

dyrygentem p. Latusek, obaj z Załęża. Praca wre. Stałe lekcje, odpisywanie nut, przygotowania do wieczorków i występy 11 i 29 listopada i wcale nie źle! Maluczko, maluczko „a możemy zagrać komuś na weselu, tyjatrze, zabawie”. Posłuchajcie nas w poniedziałki i czwartki w czasie od 17 do 19-ej a potem zaprosicie. „Pódemmy kaj chcecie”. Bo choć bieda, ale muzyka i śpiew marnieć nie może!

Kibic.

MIĘDZYŚWIETLICOWY WIECZÓR LISTOPADOWY.

Staraniem Sekcji Teatralnej koła uczestników wykładów międzyswietlicowych a w wykonaniu członków Sekcji i świetlic odbyła się w dniu 29 listopada w sali Państw. Konserw. Muzycznego w Katowicach „akademja ku uczczeniu rocznicy powstania listopadowego”. Nader bogaty program zawierał występy chórów świetlicy w Dąbie i świetlicy żeńskiej, deklamacje, fragmenty z Sułkowskiego i Nocy Listopadowej. Przygrywała orkiestra międzyswietlicowa. Reżyserja p. Korowiczowej, Zdebla i Hermańskiego.

Z życia świetlic.

Z świetlicy „Jedność”.

Największą bolączką naszej świetlicy to nieodpowiedni lokal. Mamy wprowadzić do użytku 2 pokoje, ale tylko jako goście, przybywający w popołudniowych godzinach. Nie możemy ani urządzić się wygodnie, ani udekorować ścian, bo trudno, gdy dopołudnia inni tu gospodarują.

A przecież mamy tyle zapалу, planów, chęci. Wiele moglibyśmy zdziałać, gdybyśmy mogli gospodarzyć w własnej świetlicy.

Bo choć czasowo i niewygodnie, ruszamy się. Szachiści, pingpongiści jak zawsze rej wodzą. Pozyskanie stołu ping-pongowego wznowiło życie tych drugich. Nic dziwnego, że pokonywali w zawodach przyjacielskich inne zespoły, ale i w ping-pongowym turnieju międzyswietlicowym zdobyli pierwsze miejsce.

**Prenumeratę i wszelkie wpłaty na rzecz
„Świetliczanina”¹¹ prosimy wpłacać tylko na
konto P. K. O. Ns 302 335.**

Najwięcej jednak życia wniósł do świetlicy wieczorek, który zorganizowano w dniu 19 listopada. Wieczorek urządzono z okazji rozdania nagród zdobytych w rozgrywkach o mistrzostwo świetlicy. Program choć niezbyt przygotowany wypadł niezle. Po przywitaniu gości i deklamacji, którą wygłosił p. Gorzelok prezes samorządu „szły dalsze punkty” jak popis własnej muzyki świetlicowej, rozdanie nagród, porcja humoru p. Hermańskiego, przemówienie przew. Komisji i najciekawszy — wspólny podwieczorek. I to b. znaczny A potem? Śpiewy! Ale że chłopcy niebardzo w śpiewie tędzy, więc p. Miłówka dalejże ich uczyć piosenek, a i tańca także! A jakie! Co tam rumba! „Mazur, krakowiak, to jest ładny taniec!” — Śmiechu, gwaru, co niemiara. Czas szybko minął. Świetlica przeżyła znów jeden dzień iście „świetlicowy”. — Oby tych było najwięcej.

H. S.

Międzyświetlicowy wieczór ku uczczeniu 14-tej rocznicy wyzwolenia Polski

Niedawno zorganizowane koło uczestników międzyświetlicowych wykładów dla bezrobotnych również uczciło godnie 14 rocznicę wyzwolenia Polski. Staraniem zarządu tegoż koła, jego sekcji teatralnej i Komisji Świetlicowej odbył się w dniu tym uroczysty wieczór i to z programem wcale udatnym

Po przemówieniu prezesa koła p. Lazarewicz i pięknym śpiewie solowym p. Zdebla, członkini świetlicy żeńskiej odtańczyły malowniczo „mazura” i „oberka” a występująca poraż pierwszy międzyświetlicowa orkiestra mandolinowa pod dyr. p. Latuska odegrała szereg melodj narodowych i żołnierskich. Wykład na temat „Listopad w Polsce” p. Miłówki naucz. szk. wydż., nader udała recytacja chóralna „Pod Radzyminem” w wykonaniu sekcji koła i wesoły a żywy monolog p. Hermańskiego wypełniły całość programu.

Wieczór wypadł nader uroczysty i wśród licznie zebranych uczestników świetlic i gości postawił jak najlepsze wspomnienie. Zarządowi koła życzyć należy, by zapoczętą pracę szerzej rozwinął a wysiłki jego znalazły uznanie w społeczeństwie.

Święto Niepodległości w świetlicy w Załężu.

W dniu święta niepodległości odbył się w świetlicy w Załężu uroczysty poranek, w którym wzięli również udział p. Kacz kier. świetlicy,

dr. Schmidt kier. szkoły. Na program poranku złożyły się: występ orkiestry mandolinowej, przemówienie, deklamacje, wykład dr. Schmidta i 3 komiczne djalogi. Po poranku odbyło się wspólne śniadanie. Uroczystość odbyła się w miłej atmosferze i pozostawiła wśród uczestników najlepsze wspomnienie.

Szanowni Czytelnicy i Przyjaciele

„ŚWIETLICZANINA!”

Jednacie nam stałych prenumeratorów i współpracowników!

Z życia szachistów i ping-pongistów.

Tak jedni, jak i drudzy nadal wiodą prym w zajęciach świetlicowych. I chociaż Wydziały — Szachowy i Ping-Pongowy nie bardzo wywiązują się z swych zadań, to jednakże kółka świetlicowe pracują pełną parą. Praca ich to istny łańcuch rozgrywek i turniejów zarówno świetlicowych, jak i międzyświetlicowych. Poziom gry, dzięki stałym ćwiczeniom podniósł się znacznie, czego dowodzą rozgrywki z kółkami nieświetlicowemi.

Rywalizacja w zdobywaniu wyników nader mocna. I tak n. p. gdy w dniu 7-X świetlica „Jedność” Katowice-Centrum wygrała z świetlicą w Dębie w stosunku 15¹/₂ i 8¹/₂, to o miesiąc później wynik podobnych rozgrywek przedstawiał się odwrotnie, bo 9¹/₂:16¹/₂.

Gra się i o nagrody. I tak na podstawie przeprowadzonych gier o mistrzostwo świetlicy „Jedność” otrzymali nagrody z grupy A:

I. Frysztacki Konstanty, dyplom.

II. Bartusz Franciszek, figury szachowe z szachownicą.

III. Cmok Karol, figury szachowe.

z grupy B:

I. Otremba Maks., figury szachowe.

Nagrody ufundowane z dobrowolnych składek i subwencji Komisji.

Ping-pongiści wprawdzie nie dużo mają szczęścia w rozgrywkach z drużynami innych organizacji, ale odnoszą wcale zaszczytne wyniki.

Do tych zaliczyć należy rozgrywki takie, jak np.

Dnia 6 X Katowice-Zawodzie — Ognisko Szkoły Handlowej. Wynik 4 : 6.

Dnia 6-X Katowice-Zawodzie — Klub Ping-Pong „Record”. Wynik 2:7.

Dnia 29-X Katowice-Dąb — Klub Ping-Pong „Illlida”. Wynik 2 : 5.

Dnia 3-XI Katowice-Zawodzie — S. M. P.. Zawodzie. Wynik 6:3.

Jak na początkujące zespoły wyniki niezłe, zwłaszcza że przeciwnicy, między którymi był i mistrz Śląska „Record” mają poza sobą długie lata pracy.

Niespodzianką wreszcie jest, że w wyniku turnieju ping-pongowego, międzyswiatlicowego pierwsze miejsce zajęli ping-pongiści świetlicy Katowice: Centrum. Ogólny wynik turnieju jest następujący:

Świetl. Katowice-Centrum „Jedność”	6 gier	5 pkt.
„ „ Zawodzie	6 „	4 „
„ „ Załęże	6 „	3 „
„ „ Dąb	6 „	0 „

Brawo „Jedność” Obyście i na innych polach zajęli pierwsze miejsca!

Kibic

Czy wiecie, że ...

...jeszcze w miesiącu grudniu odbędzie się odprawa książek do świetlic. Chcący korzystać z biblioteczek świetlicowych winni zgłosić się do biura Komisji o wydanie im legitymacji bibliotecznych.

...świetlice nasze zwiedziło dotąd kilka wycieczek i wielu dostojnych gości. Z tych wymienić przedewszystkiem należy wycieczkę kursu dla pracowników oświatowych, zorganizowanego przez kuratorium krakowskie, kursu dla kierowniczek świetlic P. B. K., dwukrotne odwiedziny delegatów Naczelnego Komitetu do Spraw Bezrobocia, wycieczkę członków Chińskiej Misji Oświatowej, która w towarzystwie p. p. dr. Ręgorowicza, Nacz. Wydz. Ośw. Publ., radcy minist. sterjalnego Falskiego i wizyt Kłapy zwiedziła świetlicę w Zawodziu. Nadto w dniu 12. XI. odbyła się wizytacja świetlic przez pana Wojewodę d-ra Grażyńskiego. Wzięli w niej udział również pp. dr. Helmski, Naczelnik Wydz. Op. Sp., dr. Kocur, Prezydent m. Katowic, Wizytator Kłapy i dr. Przybyła, radca miajski.

...p. Duda Franciszek, uczestnik wykładów międzyswiatlicowych opracował bardzo treściwie swe „wrażenia z wycieczki do Ojcowa i Krakowa”. Opracowanie to, odbite na powielaczu będzie można nabyć już w najbliższych dniach w biurze Komisji. Dla uczestników wycieczki stanowić będzie cenną pamiątkę.

To i owo z kraju i ze świata.

ROZNICA. W przyszłym roku Polska obchodzić będzie dwie rocznice: 400 letnią rocznicę śmierci największego artysty polskiego wieków minionych — Wita Stwosza, twórcy ołtarza marja-

kiego w Krakowie oraz 250 rocznicę odsieczy wiedeńskiej króla Jana Sobieskiego.

Z GDYNI. W październiku zawinęło do portu gdyńskiego 457 okrętów, opuściło port 446 okrętów. Obrót towarowy w porcie wyniósł za ten czas 469.923 tonn, z czego na wywóz przypada 455.495 tonn, na przywóz 141431 tonn.

ROZBROJONY... NARÓD. Jeden z dzienników francuskich oblicza siłę wojskową Niemiec na 859 tys. żołnierzy, Francji zaś na 576 tys., co daje pierwszym przewagę 285 tas. ludzi. Ładne rozbrojenie.

BRAZYLJA dokonała zamówień w polskich hutach żelaznych na 60.000 tonn wyrobów żelaznych

POMNIKI. Ostatnio odsłonięto w Polsce dwa nader dużo mówią-e pomniki. Jeden w Warszawie w rocznicę niepodległości Polski — pomnik poległych lotników, i drugi w Krakowie ku uczczeniu pamięci zapomnianego działacza społecznego i wynalazcy lampy naftowej — Ignacego Łukasiewicza.

**Dobra książka — to Twój
najlepszy przyjaciel!**

RZECZY CIEKAWY.

WAŻNY WYNALAZEK.

Francuski uczony prof. Bordier ustalił w ostatnich czasach nową metodę postępowania w przypadkach, gdy zachodzi obawa istnienia stanów letargicznych. Stwierdził bowiem, że prądy djatermiczne, rozgrzewające organizm żywy, nie wywołują zmian temperatury ciała martwego. Metodę tą stosuje się w ten sposób, że do ciała noszącego znamiona śmierci przykładają się koło pasa elektrody i puszczają prąd. I jeśli po 20 minutach tegoż zabiegu temperatura ciała nie podnosi się, można z wszelką pewnością twierdzić, że dana osoba nie żyje. W przeciwnym razie mając stwierdzony stan letargu lekarz stosuje odpowiednie zabiegi. A więc znika obawa „zaduszenia się po śmierci”.

OSUSZANIE POLESIA.

W związku z pojawiającymi się stale planami osiedlenia bezrobotnych na roli, nie od rzeczy będzie przypomnieć parę cyfr z raportu ekspertów Ligi Narodów, którzy po przestudjowaniu problemu osuszenia Polesia opublikowali już najważniejsze dane. Na 60.000 km² ogólnego obszaru Polesia, bagna zajmują 18.000 km². Odwodnienie terenu ma kosztować 400 milionów zł. Na bagnistych dotąd obszarach przewiduje się podwyższenie się zbiorów z 1 ha z 10 q na 30 q t.j. wzrost dochodzi

w pierwszym roku do 200 milj. zł. Uporządkowanie rzek wymaga 200 milj. zł, drenowanie również tyle. Wkład ten jednak zwróci wielokrotnie nowa wartość gruntu. Projektowane osuszenie umożliwi osadzenie w ciągu 10 lat od 150 tys. do 200 tys. rodzin t. j. około 1 miliona ludności rolniczej, nie wliczając w to należnego kontyngentu robotników, rzemieślników, inteligencji. Realizacja planu rozpoczęta.

Z WYDAWNICTW.

Nakładem Komisji Domów Ludowych przy Centr. T. O. i R. P. w Warszawie wyszła onegdaj nader cenna dla pracowników świetlicowych praca p.t. „ŚWIETLICA, ZADANIA, METODY, FORMY PRACY I ADMINISTRACJA”. — Regulski, Malinowski, Sesiński. Już sam tytuł mówi za siebie. Książka ta znaleźć się winna w ręku każdego pracownika oświatowego. W literaturze, dotyczącej pracy świetlicowej stanowi pokąźny dorobek.

Wydawnictwa muzyczne powiększyło ostatnio bardzo cenne czasopismo p. t. „ZESPÓŁ MANDOLINOWY”. Pisemko redagowane przez prof. Sachsego nader popularnie, zawiera moc pożytecznych wskazówek i informacji. Posiada nadto stały dodatek nutowy w łatwym układzie na mandolinę i gitarę. „Zespół Mandolinowy” polecić należy wszystkim naszym mandolinistom, a zwłaszcza kierownikom kółek muzycznych. Wychodzi w połowie każdego miesiąca. Prenumerata roczna 4.50 zł. Redakcja i administracja: Katowice, ulica Polna 6.

Materiały do „Świetliczanina” należy przysyłać najpóźniej do 15 każdego miesiąca.

MODNA ZABAWKA.

Upodobania ludzkie, zażęne od czasu, tere-
nu, psychiki mas zmieniają się często. Uskrzydla-
je, rozprowadza i emocjonuje nowość, błyskotliwość,
ambicja wyróżnienia się z pospółstwą, czy też wy-
życia się w „dobrym tonie”. Przechodzą więc po
świecie jak fala, jedna za drugą, coraz burzliwsze,
głośniejsze.

Taki powszechny rozgłos i manję pasjonowa-
nia się wniosła obecnie niewinna zabawka, zwana
z murzyńska „Yo-Yo”.

Przyszła do nas z Kanady. Niektórzy dowo-
dzą, że rodowodu jej szukać należy w starożytnych
czasach, na antycznych rzeźbach. Że nie jest cał-
kiem nowością można się przekonać z opisów zwy-
czajów już XIX wieku. Nawiasem mówiąc zabawka
jest prosta, a jednak miła i wygodna.

Sporządzenie jej nie przedstawia dużych tru-
dności. Składa się bowiem jedynie z drewnianego
krążka i sznurka.

Yo-yo jest pożądaną zabawką nawet i w ze-
społach świetlicowych. Wyrabia bowiem zręczność
palców, ćwiczy opanowanie, koordynuje ruchy. Mo-
żna więc na wzór innych mistrzostw urządzić mi-
strzostwa yo-yo! Za podstawę przy tychże można
wziąć czas kręcenia, największą ilość figur, lub
też ich najładniejsze wykonanie jak rzuty w górę,
w bok i t. p. Wykonać zabawkę, możemy sami.
Modna to zabawka, ale pożyteczna, przydatna!

Z naszej skrzynki pocztowej.

Kochany Świetliczaninie!

Powstanie własnego naszego pisma świetli-
cowego należy powitać z najwyższym uznaniem.
Bo doprawdy w czasach, w których dzienniki i pis-
ma różne, podają przeważnie tylko recenzje, opisy
kradzieży, morderstw i przestępstw najróżnorodniej-
szych, zda się człowiekowi, że wszystko na świe-
cie już żyje takim nienormalnym trybem życia.

Wzmagające się bezrobocie i kryzys wzmac-
nia jeno nienawiść jednych przeciw drugim. Gdzie
tylko człowiek się ruszy wszędzie złość, nieprawość,
bezmąsność. Coraz mniej kultury.

By ktoś odważył się inaczej myśleć, czynić,
ani mowy. I to na całym świecie. A przecież
wpatrując się głębiej w życie, zauważymy tu i ów-
dzie wprawdzie nieliczne ale nieugięte grupy ludzi,
którzy walczą o godność człowieka, o jego prawa
do życia kulturalnego, o jego duszę. Zwykle zbyt
czarno wokoło spoglądamy. Nie chcemy widzieć
światła! Nie staramy się widzieć, że *na świecie
nie wszystko jest złe*.

A jedną z tych jaśniejszych kart, to Świe-
tliczanin.

Zdaję sobie sprawę z trudności przy wyko-
nywaniu tegoż, ale życzę mu, by rósł jaknajdro-
wiej i przychodził do nas częściej, by znalazł na-
leżyłą opiekę wśród społeczeństwa a powszechną
życzliwość i współpracę nas wszystkich.

Roman O.

uczestnik wykładów międzyświećlicowych.

Szanowna Redakcjo!

Bardzo wiele słyszałam i czytałam o świetli-
cach. Radabym z całego serca do nich uczęszczać,
lecz niestety nie mogę. Mieszkam w Załężu a tam
świećlicy żeńskiej jeszcze niema. Do Katowic za
daleko, tembardziej, że i obuwie się niszczy bar-
dzo. Czy nie dałoby się uruchomić *więcej świetlic*
i to również i dla dziewcząt?

Bardzo o to proszę! Mam sporo wolnego cza-
su, bo nigdzie nie pracuję i chciałabym go w ja-
kikolwiek sposób wykorzystać.

Anna Piwkówna — Załęże.

DZIAŁ ROZRYWKOWY.

W dziale zagadek, zamieszczonym w 2-gim numerze „Świetliczanina” przez przeoczenie redakcyjne pominięto objaśnienie dotyczące podanej tamże do rozwiązania wizytówki, co niniejszem uzupełniamy.

2. WIZYTÓWKA — 4 pkt.

Antoni Alojzy Duszmet — Poczajów.

Pewien świetliczanin czyta jedno z arcydzieł naszej literatury, zaczynające się od słów... Odgadnąć: Jalcie dzieło? Jakich słów?

Ponieważ dotychczas nadesłane rozwiązania są b. nieliczne i źle zredagowane, przedłużamy termin nadsyłania rozwiązań do 31 grudnia b. r. W najbliższym numerze podamy nową serję zagadek i szarad.

Na fundusz prasowy „Świetliczanina” złożyli:

Inż. Al. Ciszewski, Michałkowice — 25 zł.,
Bank Polski, Katowice — 10 zł., inż. Drozdowski)
Katowice — 5 zł., „Fala”, Polskie Zakłady Pap.—
10 zł., „Vesta” Bank Wz. Ub. Katowice — 5 zł.,

F. Sakański, K. Huta — 10 zł., M. Bakoś, Katowice — 5 zł., inż. J. Janosz, Stare Bielsko — 5 zł., Jerzy Wikowski, Lwów — 5 zł., M. Wieliński, Lwów — 5 zł., W. Precht, Ostrowiec Kiel. — 5 zł., Centrala Rolników, Katowice — 5 zł., Izba Przemysłowa Woj. Śląsk. — 20 zł.

Szanownym Ofiarodawcom składamy na tem miejscu jaknajserdeczniejsze podziękowanie.

Odpowiedzi Redakcji.

Promyki. Szarotka, Niezapominajka i J. Bohmówna. Znajwiększą przyjemnością zamieścilibyśmy w tym numerze prace konkursowe, ale brak miejsca zmusza nas do przesunięcia ich do następnych numerów. Piszcie nadal do Świetliczanina nawet i bez konkursu. Dziękujemy.

Grychotł L. Zawodzie. Radzimy dużo czytać a jeszcze więcej ćwiczyć się w poprawnem pisaniu. Narazie nie pójdzcie.

Wszystkim, którzy nam nadesłali życzenia „owocnej pracy i rozwoju pisemka” jaknajserdeczniej dziękujemy i zapraszamy do współpracy.

Oddawajcie swe książki do oprawy pracowni robót ręcznych prowadzonej przez świetliczan przy ul. Pocztowej 16 III p. pokój 1. Pracownia czynna codziennie w czasie od 9 do 15 godz.

Odbito na papierze z fabryki „Lignoza” 8p. Akc.

TREŚĆ. 1. Póty serca, póki śpiewu — *światliczanin*. 2. Trąbią, trąbią, w bębny biją... 3. Czem dla nas jest świetlica? — *Anna Siwcowna*. 4. Pewny wybór — *K. Damrotli*. 5. Drugi cykl międzyświatlicowych wykładów dla bezrobotnych — *TT. S.* 6. Posiadamy własną międzyświatlicową orkiestrę mandolinową — *Kibic*. 7. Międzyświatlicowy wieczór Listopadowy. 8. Z życia świetlic. 9. Czy wiecie, że... 10. To i owo z kraju i ze świata. 11. Rzeczy ciekawe. 12. Z wydanictw. 13. Modna zabawka. 14. Dział rozrykowy. 15. Odpowiedzi Redakcja.

Od następnego numeru „ŚWIETLIGZANIN” wychodzić będzie jako miesięcznik.

CENNIK OGŁOSZEŃ: * $\frac{1}{1}$ str. — 150 zł.; $\frac{1}{2}$ str. — 80 zł.; $\frac{1}{4}$ str. — 45 zł.; $\frac{1}{8}$ str. — 25 zł.; $\frac{1}{16}$ str. — 15 zł.

PRENUMERATA: Świetliczanin obecnie jest dwumiesięcznikiem i kosztuje rocznie **z przesyłką pocztową 2 zł.**, przyczem na poczet nadesłanej prenumeraty wlicza się jedynie należność za faktycznie wysłane numery licząc za 1 egzemplarz 40 gr. z przesyłką. Prenumeratę należy przysyłać na konto czechowe „Świetliczanina”, **P. K. O. Jfe 302.335.**

Pojedynczy egzemplarz z przesyłką pocztową kosztuje 40 groszy.

Adres redakcji i administracji:

Komisja Światlicowa Miejskiego Komitetu do Spraw Bezrobocia w Katowicach, ul. Pocztowa 16 III p.

Telefon Redakcji i Administracji: **Katowice 33-14.**

Redaktor: A. A. Siwec, Katowice, plac Dr. Rostka 2.

Wydawca; Komisja Światlicowa